

gelse fra den Orden, hvori de ere opførte, idet nemlig Forslaget under Nr. 60 vil blive afstemt før Forslagene under Nr. 58 og 59; og det følger af deres Indhold, at forsaavidt Forslaget under Nr. 60 vedtages, ville Forslagene under Nr. 58 og 59 bortfalde; ligeledes vil Forslaget under Nr. 62 bortfalde, dersom Forslaget under Nr. 61 vedtages. Hvad Forslaget under Nr. 63 angaaer, da vil dets Afgjørelse falde sammen med Afstemningen over selve Paragraphen. Endelig skal jeg med Hensyn til det Forslag, der er stillet under Nr. 66 af et Mindretal i Udvalget, rette det Spørgsmaal til de ærede Forslagsstillere, om det ikke er Meningen, at det kun er stillet under den Forsudsætning, at Forslaget under Nr. 44 bliver vedtaget; saaledes som Forslaget er stillet, er det ikke absolut nødvendigt, at fordi Forslaget under Nr. 44 forkastes, bortfalder Forslaget under Nr. 66; men jeg veed ikke, om det dog maaskee ikke har været Forslagsstillernes Mening kun at stille det under denne Forsudsætning.

S. Sæge: Det er kun under den Forsudsætning, som den ærede Formand bemærkede, at Mindretallet har stillet Forslaget under Nr. 66.

Formanden: Det vil altsaa blive Tilfældet, at hvis Forslaget under Nr. 44 forkastes, kommer Forslaget under Nr. 66 ikke under Afstemning. Fordi imidlertid Forslaget under Nr. 44 vedtages, følger deraf ikke med Nødvendighed Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 66. Efter disse Bemærkninger skal jeg aabne Forhandlingen over dette Affnit og først give Ordet til den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds.

M. Sæge: Det er kun en kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Skjøndt jeg ikke tvivler paa, at det af mig stillede Forslag under Nr. 45, som angaaer Bøxer, er rigtigt, og at Vedtagelsen af det vilde være Statskassen mere fordeelagtigt end Lovudkastets Bestemmelse, vil jeg dog tage det tilbage, fordi det maaskee er formeget forlangt af det ærede Thing, at det skulde følge et enkelt Medlem, der hverken

er støttet af Udvalget eller Regjeringen eller af noget Parti i Thinget. Da jeg efter den Skjæbne, de andre af mig stillede Forslag have haft, ikke tør gjøre mig Haab om, at dette Forslag vil blive vedtaget, skal jeg derfor herved tage det tilbage.

Formanden: Forslaget under Nr. 45 er taget tilbage, og jeg skal derfor spørge, om Noget optager det.

Schæring: Jeg optager det.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Ved Lovudkastets § 52, der handler om Stempelbeskatningen af Gjældsbreve, gjøres der en meget betydelig Forandring i den nugældende Lovgivning. Reglen er nemlig den, at Gjældsbeviser skulle ubferdiges paa 1ste Klasse's Papir til Taxten $\frac{2}{3}$ pCt. af den paalydende Værdi. Der gjøres desfra forskjellige Undtagelser, som jeg ikke skal opholde mig ved nærmere at fremstille, men Hovedreglen er som sagt den, at Gjældsbreve uden Hensyn til, om de sikkes ved Pant, og uden Hensyn til, om der betinges Rent af Gjælden, det Sidste, forsaavidt som de ikke ere kortvarige, skulle skrives paa stemplet Papir af 1ste Klasse. Lovudkastets § 2 gaaer, saaledes som det ærede Thing vil see, ud paa at nedsætte Stempeltaxten paa simple Gjældsbreve, det vil sige de, i hvilke der ikke er betinget Rent af Gjælden, og hvor denne heller ikke er sikret ved Pant eller Caution, til 1 Mk. for hvert 1,000 Rd., og kun at fastholde en høiere Beskatning for de Gjældsbreve, hvori der er betinget Rent eller Pant og Caution; men ogsaa disse sidste Gjældsbreve vil man beskatte lavere, idet man vil sætte Stempeltaxten ned til at være af 2den Klasse, altsaa med andre Ord $\frac{1}{3}$ af den nugældende Taxt. Udvalget har i det Hele fundet sig fyldestgjort ved den første Bestemmelse, at simple Gjældsbreve kun skulde skrives paa stemplet Papir til en Taxt af 1 Mk. pr. 1,000 Rd., men man har troet, at man burde indføre en endnu hderligere gaaende Lettelse for mindre Gjældsbreve, nemlig saadanne, hvor Summen